

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2261/2020
30.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ноел Ђуришић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде и државне управе – Високи савет судства – Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3367/19 од 14.05.2020. године, у седници од 30.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3367/19 од 14.05.2020. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 1482/19 од 09.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1482/19 од 09.09.2019. године, ставом првим изреке тужена је обавезана да тужилци накнади штету због неисплаћених плата за период од 01.01.2010. године до 02.09.2011. године, укупно 2.282.705,34 динара, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа наведеног изреком до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да на име и за рачун тужилце Републичком фонду ПИО уплати припадајуће доприносе пензијског и инвалидског осигурања, Републичком фонду за здравствено осигурање – Филијала Београд доприносе за здравствено осигурање и Националној служби за запошљавање – Филијала Београд доприносе за осигурање за случај незапослености за период и износе из става првог изреке. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужилци накнади изгубљену зараду за период од 03.09.2011. године до 24.05.2017. године, укупно 5.732.693,38 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе наведене изреком од доспелости сваког износа до исплате. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да за име и на рачун тужилце уплати надлежним фондovima доприносе обавезног осигурања за период и на износе из става трећег изреке. Ставом петим изреке тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 386.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3367/19 од 14.05.2020. године ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбијен тужбени захтев тужиље да јој тужени накнади штету у висини изгубљене плате за период од 01.01.2010. године до 02.09.2011. године, укупно 2.282.705,34 динара, са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да тужена у њено име и рачун уплати доприносе обавезног осигурања на износе из става првог изреке. Ставом трећим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да јој тужена накнади штету у висини изгубљене плате за период од 03.09.2011. године до 24.05.2017. године, укупно 5.732.693,38 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом четвртим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртом изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да јој тужена у њено име и за њен рачун уплати надлежним фондовима доприносе обавезног осигурања на износе из става трећег изреке. Ставом петим изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка из става петог изреке првостепене пресуде, тужиља је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 122.000,00 динара, и одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом шестим изреке тужиља је обавезана да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 30.000,00 динара. Ставом седмим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужена је доставила одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да је ревизија тужиље основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је била судија ... суда у Београду, а решењем Врховног суда Србије Су 174/04 од 13.07.2004. године удаљена је са дужности до окончања кривичног поступка пред Окружним судом у Београду у предмету Ки 858/04. Против овог решења тужиља је изјавила приговор о коме је одлучено тек 2013. године. Решењем ВД председника ... суда у Београду од 26.01.2010. године тужиљи је престао радни однос са 31.12.2009. године. Одлуком Високог савета судства објављеном у „Службеном гласнику РС“ од 15.07.2009. године расписан је оглас за избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији. Тужиља није поднела пријаву на конкурс за избор судија, јер се против ње водио кривични поступак па није испуњавала услове прописане конкурсом. Решењем Републичког фонда ПИО од 11.11.2011. године утврђено је право тужиљи на сразмеран део старосне пензије почев од 03.09.2011. године. Пресудом Вишег суда у Београду К 990/14 од 01.07.2016. године тужиља је ослобођена оптужбе да је извршила кривично дело које јој је стављено на терет. Ова пресуда потврђена је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 129/17 од 06.06.2017. године. Тужиља је у овој парници тражила накнаду штете у висини изгубљене плате за период од 01.01.2010. године до 02.09.2011. године, а за период од 03.09.2011. године до 24.05.2017. године тражила је

накнаду штете у виду разлике између остварене пензије и плате коју би тужила остварила да није отишла у превремену, већ у пуну старосну пензију, а који услов је испунила тек 24.05.2017. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепеном пресудом је тужбени захтев тужиле усвојен, са позивом на чл. 154. и 172. Закона о облигационим односима и чл. 11. и 37. Закона о судијама. По оцени првостепеног суда, штета коју је тужила претрпела састоји се у томе што је против тужиле био покренут кривични поступак у коме је правноснажно ослобођена оптужбе, а током кога је била онемогуђена да обавља судијску функцију и да поднесе пријаву на конкурс за општи избор судија.

По оцени другостепеног суда, тужбени захтев тужиле за накнаду штете је у целости неоснован. Другостепени суд је закључио да у присуству правноснажне и коначне одлуке о престанку судијске функције тужили нема незаконитог поступања органа тужене, па ни одговорности тужене за штету у виду изгубљене плате. Тужила није уложила жалбу Уставном суду против правноснажне одлуке Високог савета судства о престанку функције, а околност да је против тужиле вођен кривични поступак у којем је ослобођена кривичне одговорности и због кога није испуњавала услов за конкурс на општем избору није од значаја, код чињенице да тужила није користила делотворно правно средство против одлуке о престанку функције и радног односа, према чл. 57. и 67. Закона о судијама, па нема узрочно-последичне везе између поступања органа тужене и настанка штете на страни тужиле тиме што није изабрана на судијску функцију и што је отишла у превремену пензију.

С обзиром на наведено, основано се ревизијом тужиле указује да је у побијаној другостепеној пресуди погрешно примењено материјално право.

У поступку је утврђено да је у време када је расписан оглас Високог савета судства за општи избор судија од 15.07.2009. године тужила већ била удаљена са дужности до окончања кривичног поступка који је против ње вођен, и у коме је правноснажно ослобођена оптужбе пресудом која је постала правноснажна 06.06.2017. године. У време расписивања конкурса није била донета ни одлука поводом њеног приговора на решење о привременом удаљењу са посла. С обзиром на наведено, као и да је један од услова садржаних у конкурсном Високог савета судства био да се против кандидата који поднесе пријаву не води кривични поступак, то је правилан закључак првостепеног суда да тужила не може сносити последице тога што се на наведени конкурс није пријавила из разлога што није испуњавала услов да се против ње не води кривични поступак, а што се може приписати у одговорност тужене, јер је тужила правноснажно ослобођена оптужбе, а кривични поступак је сувише дуго трајао, од 2004. до 2017. године. Осим тога, основано првостепени суд закључује да би и у случају да је тужила поднела пријаву на конкурс Високог савета судства њена пријава извесно била одбачена, јер није испуњавала услове из конкурса, па се не може прихватити закључак другостепеног суда да тужили не припада накнада материјалне штете коју је тражила у овој парници из разлога што против правноснажне одлуке Високог савета судства о престанку функције није уложила жалбу Уставном суду, односно да није користила делотворно правно средство против одлуке о престанку функције и радног односа у смислу чл. 57. и 67. Закона о судијама. Јасно је да у конкретном случају није постојала ни најмања вероватноћа да би то средство било делотворно. Правилан је такође закључак првостепеног суда да би, по редовном току

ствари, тужила која је правноснажно ослобођена кривичне одговорности, наставила да обавља функцију судије, па самим тим и поднела пријаву на конкурс Високог савета судства и потом била изабрана на судијску функцију, те да би ову функцију обављала све док не оствари право на пуну старосну пензију. С обзиром на наведено, тужили припада накнада материјалне штете на име неисплаћених плата за период од 01.01.2010. године до 02.09.2011. године, као и разлика између остварене пензије од 03.09.2011. године и плате коју би тужила примала до 24.05.2017. године, као датума одласка у старосну пензију, на основу чл. 154. став 1. и 172. ЗОО, будући да постоји узрочно-последична веза између радњи органа тужене и материјалне штете коју је тужила претрпела. Висина штете правилно је утврђена налазом и мишљењем вештака, као и допунским мишљењем на које тужена није има примедбе. Зато је побијана другостепена пресуда преиначена, одбијена жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Тужили нису досуђени трошкови ревизијског поступка, јер они у ревизији нису тражени.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 416. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**